

РЕШЕНИЕ

№ 5397

гр. София, 14.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **4912** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от Х. Д. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], бл. 33 Г, вх. В, ет. 5, ап. 13, срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221719003420-091-001 от 09.01.2020 г., издаден от Р. Р. Б., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и М. К. М. на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 545 от 03.04.2020 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите (ОДОП) – С..

Жалбоподателят твърди, че РА е издаден в нарушение на материалния закон. Счита, че установените задължения по ЗДДФЛ не са основани на категорични доказателства. Изтъква, че данните от куриерските дружества не съдържат информация, която да обосновава извода, че жалбоподателят е действал в лично качество и от свое име и за своя сметка е извършвал търговска дейност с мобилни апарати. Посочва, че С. ЕАД е уведомило органите по приходите, че няма сключен договор за куриерски услуги, докато такъв има сключен с Б. ЦЕНТЪР ЕООД, а от представена от куриера таблична справка е видно, че в колона „Получател име“ е посочено Б. ЦЕНТЪР ЕООД, а за лице за контакт е посочен Х. Д. К., от което може да се направи извод, че пред пощенския оператор ревизираното лице е действало като представител по пълномощие на Б. ЦЕНТЪР ЕООД или като лице без представителна власт. Посочва още, че в

официалната справка, адресирана до ревизираното лице С. ЕАД е отговорило, че на Х. К., в качеството му на физическо лице, не са изплащани суми през периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. Аналогични доводи посочва и по отношение на представената информация от Е. Е. ООД. Релевират се доводи за липса на достатъчна идентификация на ревизираното лице, доколкото в посочените куриери е представял само три имена и телефонен номер, като последният не е законово определен идентификационен признак на лицата по смисъла на Закона за гражданската регистрация /ЗГР/. Посочва се, че всяко лице може да подаде пратка от името на Б. Център ЕООД или Х. К., стига само да посочи неговия телефонен номер. Счита, че търговската дейност не може да се докаже без посочване вида на стоката, количеството, марката, модела и др. съществени характеристики. Твърди, че по отношение на стоките липсват каквито и да е документи, като счита, че е немислимо едно лице да извършва търговска дейност в обемите, които ревизията твърди и да не му се наложи да издава фактури и други документи. Според жалбоподателя не са установени продажните цени на предполагаемите стоки, доколкото извършените наложени платежи не могат да се обвържат с точна стока и цена и не е доказано предаването на стоките, а по делото липсват приложени товарителници. Счита аз неуспешни процесуалните усилия в хода на ревизията да се установи упражняваната търговска дейност от ревизираното лице /РЛ/ чрез извършването на насрещни проверки на някои от лицата, сочени като негови контрагенти, които са анализирани подробно в жалбата. Изтъква още, че търговската дейност на РЛ се опровергава и от липсата на данни за публикувани реклами в специализирани сайтове, митнически документи за осъществен внос, заплатени митни сборове, транспортни и куриерски услуги. Счита за неправилен подхода, с който органите по приходите са обложили РЛ с данък по ЗДФФЛ на ЕТ. Изтъква, че при жалбоподателя отсъстват информационни следи за документирането и осчетоводяването на каквито и да е доставки – липсват сключени договори, фактури, не разполага с активи, търговски обекти, офиси и складове, електронен магазин или др. Изразява искане оспорваният Ревизионен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Н., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – директора на дирекция ”Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С., чрез процесуалния си представител – юрк. И. изразява искане съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Позовава се мотивите, изложени в РА, РД и решението на директора на ДОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221719003420-020-001/30.05.2019 г., връчена на 31.05.2019 г., изменена със Заповед №Р-22221719003420-020-002/19.08.2019 г., издадени от Р. Р. Б. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. (упълномощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.), като е възложено извършването на ревизия на Х. Д. К. за установяване на задълженията по ЗДФФЛ за годишен и авансов данък по ЗДФФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. Заповедта е връчена по електронен път на 31.05.2019 г. Считано от тази дата тече определеният двумесечен срок за извършване на ревизията.

По реда на чл. 113, ал. 3 от ДОПК е издадена Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221719003420-020-002/19.08.2019 г., с която е определен срок за приключване на ревизията до 30.10.2019 г. Заповедите са издадени и подписани от Р. Р. Б. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221719003420-092-001/04.12.2019 г. /л. 32/, връчен по електронен път на 12.12.2019 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от жалбоподателя не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221719003420-091-001 от 09.01.2020 г., издаден от Р. Р. Б., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и М. К. М. на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията.

Актът е връчен на ревизираното лице на 13.01.2020 г. Със същия са установени допълнителни задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016 г. и 2017 г. в размер на 40 542,80 лв. и лихви за забава в размер на 9 774,21 лв. за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г., общо в размер на 50 317,01 лв.

РА е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. №94-Х-11/27.01.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-173/03.02.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

Във връзка с жалбата е постановено решение № 545/03.04.2020 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е изцяло потвърден РА № Р-22221719003420-091-001 от 09.01.2020 г., издаден от Р. Р. Б., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и М. К. М. на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията. Решението е връчено на жалбоподателя на 08.04.2020 г. по електронен път.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-320/22.04.2020 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК г. РА се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията, оправомощена със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. /л. 25/ на и. д. директор на ТД на НАП, и М. К. М., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП С. – в качеството му на ръководител на ревизията съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с

квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги/, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на задълженото лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, като с придружителни писма са представени изисканите документи.

На основание чл. 45 от ДОПК в хода на ревизията са извършени насрещни проверки на други задължени лица, посочени на стр. 4 от РД /л. 33 по делото/. На основание чл. 57 от ДОПК са поискани писмени обяснения от трети лица и такива са представени, изброени на стр. 5 от РД /л. 34/.

С Протокол №Р-22221719003420-П.-001/17.10.2019 г. са приобщени доказателства, имащи отношение към ревизионното производство, събрани при проведената ревизия на Х. Д. К., приключила с издаването на РА №Р-22221718003256-091-001/25.01.2019 г., както и такива, събрани при проверка на Б. ЦЕНТЪР ЕООД, приключила с Протокол №П-22220617186034-073-001/02.05.2018 г.

Към ревизията са присъединени ПИНП № П-02000218039964-141-001/20.03.2018 г. на ДИЗАЙНГРУП ООД, ЕИК: 10209684 – клиент на Б. ЦЕНТЪР ООД, ведно със събраните доказателства“. Присъединени са още писмени обяснения от Г. ЕООД и Ф. М. ЕООД.

От С. ЕАД и Е. Е. ООД е изискана информация за изпратените пратки и събрани суми от наложени платежи в полза на Б. ЦЕНТЪР ЕООД, неговия представляващ И. О. Б. и Х. Д. К., в качеството му на физическо лице. Допълнителна информация е изисквана от посочените дружества съответно с ИПДПОТЛ №Р-22221718003256-041-081/08.11.2018 г. и ИПДПОТЛ №Р-22221718003256041-074/10.10.2018 г.

Установени са следните фактически и правни основания за дължимост на годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016 г. и 2017 г.:

Прието е, че Х. Д. К. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ. Същият е извършвал търговска дейност в качеството си на физическо лице, а именно - продажби на телефонни апарати и е получавал доходи чрез Б. ЦЕНТЪР ЕООД. По отношение на посоченото дружество е прието, че извършваната от същото дейност и след продажбата на дружествените дялове (28.08.2012 г.) продължава да се осъществява от Х. К., като търговската дейност на Б. ЦЕНТЪР ЕООД е извършвана в

качеството му на физическо лице, а не от дружеството. Този извод е обоснован с обстоятелството, че в изпращаните и получавани чрез С. ЕАД и Е. Е. ООД поръчки като лице за контакт е посочен Х. Д. К. и телефон за връзка 0888 613 303 /регистриран на името на бащата на ревизираното лице/, както и че адресът за кореспонденция на Б. ЦЕНТЪР ЕООД съвпада с този, посочен като адрес за кореспонденция и на Б. БЕЗЖИЧНИ КОМУНИКАЦИИ ЕООД, чиито собственик на капитала е Х. К.. Посоченият телефон за контакт с дружеството е вписан в регистрите на НАП, считано от 31.03.2015 г., като същият телефон е деклариран и пред НАП за връзка с Х. К., считано от 25.04.2016 г.

Също така е посочено, че настоящият управител на дружеството И. О. Б. не е пребивавал на територията на Република България през процесните периоди и е декларирал, че не е извършвал търговска дейност. Същият е заявил, че реално Х. Д. К. е продължил да управлява дейността на юридическото лице и след прехвърлянето на дяловете. Последното се е потвърдило и от отговор от Окръжна прокуратура Х. по писмо с вх. № 59-00-756#46/21.11.2018 г., с което е посочено, че И. Б. е бил обявен за общодържавно издирване с Телеграма № 38873/15.09.2015 г. и същият е пребивавал в Кралство Испания и влязъл на територията на Република България на 01.02.2018 г. Като друго основание за формираните изводи е посочено, че ревизираното лице е получавало по личната си банкова сметка и чрез системата „Изипей“ преводи от други физически лица - клиенти по пратки с подател Б. ЦЕНТЪР ЕООД, по които сумата на наложените платежи е 0,00 лв.

Установено е, че изплатени суми от куриерски дружества С. ЕАД и Е. Е. ООД в полза на Б. ЦЕНТЪР ЕООД многократно надвишават размера на декларираните от дружеството приходи в ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Направено е заключение, че Х. К. е извършвал търговска дейност от името на Б. ЦЕНТЪР ЕООД, но в своя полза в качеството му на физическо лице.

Органите по приходите са приели, че реализираните от ревизираното лице доходи са от търговска дейност и подлежат на облагане, на основание чл. 26 от ЗДДФЛ. Към установената в хода на ревизията данъчна основа по реда на чл. 122-124 от ДОПК е приложена ставка 15%, по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

Прието е, че установеният недеklarиран доход на ревизираното лице представлява доход по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ - доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като ЕТ и извършва по занятие търговски сделки на стоки с цел препродажба чрез онлайн платформа. Органите по приходите са приели, че е налице особен случай, който препятства определянето на данъчната основа по общия ред на ЗДДФЛ, поради което основата за облагане за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. е определена по особения ред на чл. 122 и следващите от ДОПК. Прието е, че са налице основанията по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК.

С оглед изложеното ревизиращите са приели, че Х. Д. К., ЕГН [ЕГН] дължи годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016 г. и 2017 г. в размер на 40 542,80 лв. и лихви за забава в размер на 9 774,21 лв. за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г., общо в размер на 50 317,01 лв.

В настоящото производство са приети писмените доказателства, събрани в хода на ревизионното производство, въз основа на които органите по приходите са направили своите констатации. Прието е и заключение на съдебно-счетоводна експертиза, изготвена по искане на жалбоподателя, вкл. и второ допълнително заключение към

нея.

Между страните по делото не е спорно, че Х. К. е бил едноличен собственик на капитала и управител на Б. ЦЕНТЪР ЕООД за периода от 23.09.2009 г. до 04.09.2012 г., а с договор за прехвърляне на дружествен дял от 28.08.2012 г., жалбоподателят прехвърля своите 500 дяла за сумата от 5 000 лв. на И. О. Б.. Предвид събраните по делото и неоспорени от страните в съдебното производство доказателства, обаче настоящата съдебна инстанция прави извод, че Х. К. е продължил да извършва дейност за своя сметка от името на дружеството и за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. по изложените по-долу в настоящото решение съображения. Предмет на тази търговия са били мобилни телефони, както и принадлежности за тях, извършвани чрез електронен магазин на адрес www.phonebog-bg.com. Във връзка с осъществяваната търговия от името на посоченото дружество за изпращани такива стоки, чрез куриерски дружества.

Видно от приетите в хода на ревизията справки от С. ЕАД и Е. ООД, Х. Д. К. е участвал при изпращането на пратките с подател Б. ЦЕНТЪР ООД, като същият е посочен като лице за контакт в товарителниците към куриерските пратки и е получавал суми по наложени платежи за пратките.

Видно от т. 3 от приетата по делото ССЧЕ /л. 468/, приложените по делото куриерски справки не се съпровождат от документи и отчетност, която да позволи индивидуализация на стоките по вид, количество, мярка, модел и др., техния произход и идентификация на лицата, участвали в стопанските операции, но в самите справки за голяма част на доставките има индивидуален номер на мобилния телефон – IMEI. Следва да бъде посочено, че дори и да не се установява конкретна индивидуализация на стоката/предмета на пратката/, безспорно следва да се направи извод, че срещу всяка една получена сума стои доставяне на конкретно определена вещ. Още повече, че видно от направените в хода на ревизията насрещни проверки на лицата, сочени като негови контрагенти, всеки един от тях е заявил, че е закупил мобилен телефон и/или резервни части за тях, за което се получавали и гаранционна карта. Посочените процесуални действия от страна на ревизиращите органи на първо място доказват наличие на предпоставките на чл. 183 ЗЗД, предвиждащ че при договора за продажба продавачът се задължава да прехвърли на купувача собствеността на една вещ или друго право срещу цена, която купувачът се задължава да му заплати. Т.е. налице са основните елементи на този договор – прехвърляне правото на собственост върху една вещ срещу определена цена; установяват се купувач и продавач. Такива са и елементите на чл. 6, ал. 1 ЗДДС, за да се приеме, че е осъществена доставка на стока. Доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. В подкрепа на последното се явява и т. 6 от заключението на ССЧЕ, видно от което Х. К. е получавал стоки и е изпращал стоки.

В жалбата се твърди, че е практически невъзможно извършването на множество търговски операции без доказателства за предмета на стоката, като се позовава на чл. 321 от ТЗ, според която разпоредба по искане на купувача продавачът е длъжен да издаде фактура, а по съгласие на страните и други

документи. На първо място, посочената в жалбата разпоредба визира една правна възможност, но не и императивно задължение, част от фактическия състав на търговската продажба. Същевременно от присъединените към ревизионното производство ПИНП № П-02000218039964-141-001/20.03.2018 г. на ДИЗАЙН Г. ЕООД се установява, че дружество е поръчало мобилен апарат, чрез интернет сайт <http://phonebox-bg.com>, но не е получило фактура и касов бон, а единствено гаранционна карта, което е било основание за разваляне на сделката. Видно от извършената насрещна проверка на К. Й. П., приключила с ПИНП № П-04001219135451/21.08.2019 г., същата заявява, че при доставка на мобилен апарат не е получила издадена фактура, а стоката е била придружена единствено с гаранционна карта. Подобни констатации са направени при проверка и на част от останалите контрагенти на жалбоподателя. Освен това, продажбата на движими вещи е неформална сделка, за която не е задължителна форма, нито за доказване, нито за действителност. При самото прехвърляне на собствеността не е задължително нито съставяне на писмен договор, нито писмен приемо-предавателен протокол. Последното може да се обоснове извод, че фактури не са издавани при всяка продажба на стоките, поради което за ревизиращият екип не би могло да съществува задължение да приложи такива към преписката, още по-малко би могло да се направи заключение за липса на извършена продажба.

С тези мотиви съдът приема, за неоснователни твърденията в жалбата, че по отношение на стоките липсват каквито и да е документи, които да доказват предмета на търговските сделки, поради което не може да се докаже наличието на доставка.

Друго доказателство, което обосновава извод за извършване на търговска дейност от жалбоподателя е извършването на сервизно обслужване и ремонт на мобилните апарати. Получени са в хода на ревизионното производство писмени обяснения от Г. ЕООД във връзка с изпратени 59 пратки с нулев наложен платеж, по които е получател посоченото дружество. В писмените обяснения е посочено, че пратките са изпратени от името на Б. ЦЕНТЪР ЕООД и представляват мобилни телефони за сервизно обслужване.

С писмо, вх. №59-00-756#45/14.11.2018 г. в хода на ревизията от С. ЕАД са представени справки: файл „Изплатени суми НП Б. Център.xlsx”, съдържащ информация за изплатените суми на дружеството и „Списък товарителници Б. Център 2016-2017.xlsx”, съдържащ информация за изплатените пратки от името на дружеството на обща стойност 326 597,00 лв. с изпращач Б. ЦЕНТЪР ЕООД, лице на контакт Х. Д. К. и И. О. Б., и тел. 0888 613 303. В РД е посочено, че в 85 броя от товарителниците е посочен и телефон за контакт 0876 088 004. В 81 от пратките като лице за контакт е посочен Х. Д. К. и в 4 от тях е посочено лице за контакт И. О. Б.. Представените справки в достатъчна степен съдържат информация за осъществени доставки, която кореспондира и с останалите по делото доказателства. Отделно по делото се установява, че С. ЕАД няма сключен договор за извършване на услуги с Х. Д. К., но такъв договор е сключен с Б. ЦЕНТЪР ЕООД през 2011 г. и в него лице за контакт е именно Х. Д. К. с тел. номер 0888 613 303. След промяната в собствеността на Б. ЦЕНТЪР ЕООД през м. 08.2012 г. и вписването в Търговския регистър на

новия управител И. Огняново Б. не са правени промени на другите данни, вкл. лицето за контакт и телефонния номер. Това обстоятелство свидетелства, че за третите лица Х. Д. К. е продължил да бъде лице за контакт с юридическото лице. От Е. Е. ООД е получена информация, че няма сключени договори с Б. ЦЕНТЪР ЕООД и с Х. Д. К., но има открити клиентски партии на същите. Потвърждава, че са изпратени пратки с подател Б. ЦЕНТЪР ЕООД, с лице за контакт Х. Д. К. и телефонен номер 0888 613 303. Изпратени са и пратки с подател физическото лице Х. Д. К., за които лицето е представило фактури за закупени мобилни телефони от английски търговец.

Неоснователно се явява оплакването в жалбата, че от извършените насрещни проверки не може да се установи, че са извършвани покупки точно от Х. К., а от предоставените справки от куриерските дружества не може да се определи лицето, което е изпращало пратките. По делото се установява, че при изпращане на пратките като лице за контакт е посочен именно – Х. Д. К.. В хода на ревизията са представени от куриерските дружества С. ЕАД и Е. Е. ООД справки, от които се установява, че при изпращането на пратките с подател Б. ЦЕНТЪР ЕООД, Х. К. е посочен, като лице за контакт в товарителниците към куриерските пратки и е получавал суми по наложени платежи за пратките. Потвърдени са и телефонните номера, единият от които е с номер 0888 613 303, а вторият телефон с номер 0876 088 004 е деклариран като телефон за контакт с НАП на 04.12.2019 г. По делото е безспорно установено, че телефонен номер 0888 613 303 се използва от Х. К.. От събраните в хода на ревизията доказателства безспорно се установява, че номерът е вписан в регистрите на НАП, считано от 31.02.2015 г., което е след прехвърлянето на дяловете, а при получен отговор от страна на А1 България ЕООД е посочено, че телефонният номер е регистриран на името на бащата на ревизираното лице. В част от извършените насрещни проверки на получателите на пратките, последните са посочили, че са разговаряли с човек на име М., но следва да бъде взето предвид обстоятелството, че лице на име М. П. З. е съдружник с ревизираното лице в Б. БЕЗЖИЧНИ КОМУНИКАЦИИ ЕООД (считано от 27.08.2015 г.), чиито собственик на капитала за ревизирания период е именно Х. К., както и че адресите за кореспонденция на дружествата съвпадат.

В подкрепа на констатациите на органите по приходите се явява и обстоятелството, че от събраните в хода на ревизионното производство доказателства се установява, че посоченият, според ТРПЮНЦ, като настоящ управител на дружеството И. О. Б. не е пребивавал на територията на Република България през процесните периоди и е декларирал, че не е извършвал търговска дейност. Последното се установява от представения отговор от Окръжна прокуратура Х. по писмо с вх. № 59-00-756#46/21.11.2018 г., с което е посочено, че И. Б. е бил обявен за общодържавно издирване с Телеграма № 38873/15.09.2015 г. и същият е пребивавал в Кралство Испания и влязъл на територията на Република България на 01.02.2018 г. Отделно към преписката е приобщено и писмено обяснение от И. О. /л. 284/, който заявява, че не е извършвал дейност за дружеството и реално управляващ и разпореждащ се с активите на Б. ЦЕНТЪР ЕООД е Х. К., който е и упълномощено лице. Заявил е още, че не е подписвал документи и фактури.

Тук следва да бъде посочено, че в хода на ревизията са представени разходни касови ордери /РКО/, които са подписани от името на И. О. Б., но с оглед на това, че същите са съставени през периода от 01.11.2017 г. до 14.02.2018 г., когато лицето не се е намирало на територията на Република България, а и с оглед на посочените писмени обяснения, то не би могло да се приеме, че той е получил изплатените суми.

По делото се установява, че събраните суми в полза на Б. ЦЕНТЪР ЕООД многократно надвишават декларираните от дружеството приходи. С приетата по делото допълнителна ССЧЕ /л. 544/ е направена съпоставка между приходите от продажби, които Б. ЦЕНТЪР ЕООД е декларирано в ГДД и получените суми от справките на Е. Е. ООД, при която е установено, че единствената конкретна информация за приходите от продажби е посочена в дневника за продажби за м. 01.2016 г. по отношение на три дружества, като нито едно от тях не се среща като платец Х. К.. Установено е още, че дружеството няма публикувани годишни финансови отчети за 2016 г. и 2017 г., поради което следва да се направи извод, че в патримониума на дружеството не са получавани сумите от онлайн търговията. Същевременно, безспорно е установено, че ревизираното лице е получавало по личната си банкова сметка и чрез системата „Изипей“ преводи от други физически лица - клиенти по пратки с подател Б. ЦЕНТЪР ЕООД, по които сумата на наложените платежи е 0,00 лв.

Предвид горното, настоящата инстанция намира за правилен извода на органите по приходите, че дейността на Б. ЦЕНТЪР ЕООД е извършвана от Х. Д. К.. С цел избягване на облагане с данъци ревизираното лице е използвало в документи наименованието Б. ЦЕНТЪР ЕООД, чийто управител в бил до 2012 г., като е изпращало пратки и получавало суми от наложени платежи/пощенски парични преводи. Х. Д. К. е извършвал търговска дейност от името на Б. ЦЕНТЪР ЕООД, но в своя полза в качеството си на физическо лице. Същият е прикривал дейността си, като е използвал подписания договор със С. ЕАД и дружеството, на което ревизираното лице е бил представляващ и което е прехвърлил на И. О. Б. (за който е установено, че не се е намирал на територията на страната), за да получава посочените в РКО суми и да осъществява търговска дейност.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства следва да се направи извод, че именно Х. К. е осъществявал тази дейност – чрез един и същ телефонен номер, ел.поща за контакт, както и ел. адрес, а сумите по извършените плащания е получавал именно той. Настоящата съдебна инстанция счита, че изводът на администрацията е съобразен с материалния закон и по отношение на жалбоподателя е получен доход, който по препращането от чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ се облага по реда на чл. 26, ал. 1-6 ЗДДФЛ. Размерът на формираната по правилата на ЗКПО данъчна печалба, която е облагаемия доход по чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ. На този облагаем доход и при прилагане на ставката по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ (15%) съответстват задължения за подоходен данък за ревизираните периоди в размерите по РА. Данъчната основа за облагане на търговска дейност се определя по реда на ЗКПО, а именно – формира се като счетоводен финансов резултат, който представлява разликата между реализираните приходи и извършените

разходи за търговска дейност. Нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя са представени допълнителни доказателства за получените приходи и извършените разходи, с изключение на 3 броя фактури за закупени мобилни телефони, поради което оплакванията в жалбата в тази насока се явяват неоснователни.

Задълженията на Х. Д. К. са определени в качеството му на физическо лице, което по занятие извършва покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид (чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ). Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ТЗ търговец по смисъла на този закон е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от сделките в т. 1 - 15. Органите по приходите са приели, че реализираните от ревизираното лице доходи са от търговска дейност и подлежат на облагане, на основание чл. 26 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ по реда на ал. 1- 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец. Към установената в хода на ревизията данъчна основа по реда на чл. 122-124 от ДОПК е приложена ставка 15%, по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

С оглед на констатираните факти и обстоятелства, установеният недеklarиран доход на ревизираното лице представлява доход по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ - доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като ЕТ и извършва по занятие търговски сделки на стоки с цел препродажба чрез онлайн платформа. Облагаемият доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като ЕТ, се определя по общия ред по правилата на чл. 26 от ЗДДФЛ като облагаем доход на ЕТ, а годишната данъчна основа се определя по реда на чл. 28 от същия закон.

В случая подадените в подадените от Х. Д. К., ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ не са декларирани получени приходи от извършваната търговска дейност с мобилни телефони. Поради това основателно органите по приходите са приели, че е налице особен случай, който пречатства определянето на данъчната основа по общия ред на ЗДДФЛ, поради което данъчната основа за облагане за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г. е определена по особения ред на чл. 122 и следващите от ДОПК.

За да се приложи правилото на чл. 122 от ДОПК при установяването на дължимия данък, следва да е налице особен случай, който да пречатства извършването на ревизия по общия ред. Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органите по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е за органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. Достатъчно е, обаче да е налице едно от основанията, за да протече ревизията по особения ред. Решението за преминаване към особения ред за облагане е в оперативната самостоятелност на органите по приходите, като за избирането му може да се вземе предвид най - вече влиянието на наличното основание върху

възможността за точното установяване на данъчната основа и всички други относими към отчетността обстоятелства.

Настоящият съдебен състав приема, че събраните по делото доказателства установяват факти, които потвърждават извода, че са налице обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 1, и т. 5 от ДОПК. С оглед на това е налице презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, според който в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, ако наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства.

Основното възражение в жалбата пред настоящия съд е твърдението за липса на годни доказателства, от които да може да се извлекат данни за облагане. В тази насока, на първо място, съдът съобразява правилото на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, че при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в производството по обжалване на ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено от събраните доказателства, което безспорно е стореното в настоящия случай. Жалбоподателят по никакъв начин не е оборил презумптивната сила на констатациите, изложени в РА.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което с оглед материалния интерес и на основание чл. 8, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 7, ал. 2. т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да му заплати сумата от 4 675 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ по жалбата на Х. Д. К., ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт №Р-22221719003420-091-001 от 09.01.2020 г., издаден от Р. Р. Б., началник сектор „Ревизии“ при дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., орган, възложил ревизията и М. К. М. на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП - С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 545 от 03.04.2020 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите (ОДОП) – С., с който са установени допълнителни задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2016 г. и 2017 г. в размер на 40 542,80 лв. и лихви за забава в размер на 9 774,21 лв. за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2017 г., общо в размер на 50 317,01 лв.

ОСЪЖДА Х. Д. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 4 675 /четири хиляди шестстотин седемдесет и пет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

Съдия: